

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Vilém DVOŘÁK

Obor: ČJ - HV

Název práce v českém jazyce: Drama Miroslava Horníčka v 70. a 80. letech

Název práce v anglickém jazyce: Drama of Miroslav Horníček in seventies and eighties

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Smrčka, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Lukáš Neumann, Ph.D.

Bakalariant Vilém Dvořák se ve své kvalifikační práci zabývá motivickými prostředky a autorskými postupy v dramatech Miroslava Horníčka ze 70. a 80. let. Na práci je třeba ocenit zvolenou strategii – objasnit a popsat „tušenou“ podstatu motivické provázanosti, příp. dospět ke stěžejním intermotivům – a stanovenou hypotézu, spočívající v totožném syžetu, kdy postavy se snaží vymanit ze společensky předurčené role. Práci prospívá též skutečnost, že Dvořák neporovnával jednotlivé hry v diachronní následnosti, ale – a to nebývá u bakalářských prací standardem – dokáže na dramata nahlížet průřezově a na podkladě žánrové distinkce, přináležení sedmi zkoumaných her k humoristické a konverzační dramatice, resp. v případě té nehodnotnější (*Můj strýček kauboj aneb Rodeo*) k dramatu psychologickému a v neposlední řadě k absurdní a modelové dramatice ještě ze 60. let. Prvky těchto tendencí dokáže bakalariant nacházet ve hrách zcela opodstatněně; autor se přitom nemůže opřít o relevantní sekundární zdroje, o to více vynikne kvalita Dvořákových teatrologických sond.

Díličím ne snad přímo pochybením, ale spíše redundantními pasážemi se jeví být určení dialogu jakožto nejčastějšího principu H. tvorby, přičemž jde o samozřejmý distinktivní druhový rys; dále terminologicky nepřesné formulace (s. 37: „postavy řeší svůj děj“; tamtéž: „částečně improvizovaná hra“; s. 39: „Pravidelnost Horníčkových her“ jakožto název kapitoly je nesrozumitelný). Možná je to bakalariantovou skromností, leč jisté „gradaci“ nalezených shodujících se rysů-autorských postupů (a rozšiřujících doposud jedinou interpretační monografii, Všetickovu *Dílnu M. H.*), by prospělo zvýraznění v závěru práce. Jako to V. Dvořák ostatně učinil v přínosném díličím zjištění o sonátové formě výstavby hry *Rozhodně nesprávné okno*. Takto v závěru zůstalo pouze u motivické spřízněnosti anebo víceméně nikterak objeveného rozdělení her do bliženeckých párů.

Předloženou BP doporučuji k obhajobě s konstatováním, že v analýzách student prokázal porozumění pro poetiku dramatu jakožto

literárního druhu obecně a „cit“ pro specifika Horníčkovy autorské poetiky.

Doplňující otázky k obhajobě:

- 1) V práci uvádíte, že se nebudete zabývat rozborem Horníčkovy humoru, přesto by mě zajímalo, na jakých principech – specifických právě pro H. poetiku – je komično ve sledovaných hrách vystavěno?
- 2) Objasněte komisi, jak rozdílně lze v Horníčkových hrách popsat využití prvků metadivadla versus divadelní terminologie, příp. divadelnosti. (viz v textu BP neurčité tvrzení, že „divadelní terminologie je užito pro zdůraznění divadelnosti“)
- 3) Neexistuje v teatrologickém „slovníku“ přílehavější termín pro opakování scén než „pravidelnost“?

Lukáš Neumann

V Praze, 30. 8. 2020